

חוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 8), תשכ"ו-1966 *

1. בסעיף 3א לפקודת הבנקאות, 1941 (להלן – הפקודה), במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
"ג) ברשיון לפי סעיף קטן (א) יצויין המקום, שבו רשאי האדם לנהל את העסק, ולא יעסוק באותו עסק מחוץ למקום אלא בהיתר מאת הממשלה; הממשלה רשאית להתנות את מתן ההיתר או את תקפו בתנאים, לרבות הגבלתו בזמן ובסוג עסקים מסויים בלבד; ובלבד שהתנאים קשורים קשר סביר לנסיבות שעל יסודן נתבקש ההיתר, להיקף עסקיו של המבקש, לסוג העסקים שהוא מבקש לעסוק בהם, או למקום העסקים שבהיתר או לסביבתו.

2. בסעיף 7 לפקודה –
(1) בסעיף קטן (א) המלים "לפי שיקול דעתה" והמלים "כלי ליתן טעם למעשה" יימחקו;
(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא:
"הממשלה רשאית להתנות את מתן ההיתר או תקפו בתנאים, לרבות הגבלתו בזמן ובסוג עסקים מסויים; ובלבד שהתנאים קשורים קשר סביר לנסיבות שעל יסודן נתבקש ההיתר, להיקף עסקיו של המבקש, לסוג העסקים שהוא מבקש לעסוק בהם, או למקום העסקים שבהיתר או לסביבתו."

3. בחוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 5), תשכ"א-1961², בסעיף 4, ובחוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 6), תשכ"א-1961³, בסעיף 4, במקום "י' בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966)" יבוא "ז' בתמוז תשל"א (30 ביוני 1971)".

4. הממשלה לא תשתמש בסמכויותיה לפי הסעיפים 3א (ג) ו-7 (ב) לפקודה כפי שתוקנו בחוק זה לגבי מקום שכבר ניתן היתר לנהל בו עסקים, בין שניתן במפורש על ידי הממשלה ובין שניתן מכוח הוראות סעיף 3 לחוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 5), תשכ"א-1961, או סעיף 3 (א) לחוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 6), תשכ"א-1961.

פ נ ח ס ס פ י ר
שר האוצר

ל ו י א ש כ ו ל
ראש הממשלה

ש נ י א ו ר ז ל מ נ ש ו ר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב' באדר תשכ"ו (22 בפברואר 1966); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 670, תשכ"ה, עמ' 378.

1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 69; ע"ר תש"ט, תוס' א', עמ' 90; ס"ח תשי"ד, עמ' 88; תשט"ו, עמ' 2; תשכ"א, עמ' 74, עמ' 114, עמ' 172; תשכ"ה, עמ' 50.

2 ס"ח 338, תשכ"א, עמ' 114.

3 ס"ח 346, תשכ"א, עמ' 172.